Dosarul nr.4r-409/26
nr. 4-25104918-02-4r-22012026

D E C I Z I E

02 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Bologan Ana
Proca Mihail

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul contravenientului Bejan Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-296/2025 din 15 septembrie 2025.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

1. La 15.07.2025, petiționarul Bejan Ion a depus o contestație, în ordinea art.448 Cod contravențional, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 107946 din 01.07.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința sa, în baza art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional, pe motivul nulității procesului-verbal, dar și lipsei faptei contravenției.

2. În motivarea contestației, petiționarul a invocat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile sale, dreptul de a obiecta etc. Consideră că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Codul contravențional. Respectiv, în opinia petiționarului, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio

legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării dc către CtEDO. Se mai menționează că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției. Se mai invocă faptul că, analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma prevederilor art.443 alin.(1) lit. d) Codul contravențional, se reține că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică luna, anul ziua comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Se mai afirmă că decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc. Se mai susține că, odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvârșirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare a petiționarului raportat la actul de constatare, prin prisma art.443 Codul contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la prevederile art.443 alin.(1) lit. d) Codul contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciată de către instanța de judecată în strictă conformitate cu dispoziția art.445 alin.(1) Codul contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încălcă celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată. Se mai invocă faptul că, la caz, contestatorul folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție exprimându-și dezacordul cu acesta, circumstanțele stabilite mai sus direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului și aceste circumstanțe instanța de judecată le reține prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție tangențiale fiind rigorile art.445 alin.(1) Codul contravențional, or, încălcările art.443 alin.(1) lit. d) Codul contravențional la caz impun nulitatea absolută a

procesului-verbal cu privire la contravenție. Petiționarul mai susține că aceste omisiuni ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Codul contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționez că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Din motivele expuse în contestație, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, petiționarul ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art.471 alin.(1) Cod contravențional.

3. Suplimentar, la 09.09.2025, petiționarul a depus un supliment la contestația inițială, indicând că din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată. Se mai menționează că în cauză este conținutul sms care invocă agentul constatator că au fost recepționate de petiționar, totodată, apare întrebarea, cum a descifrat agentul constatator conținutul acestor mesaje, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești, cum a stabilit pentru ce erau destinați mijloacele bănești, întrebări la care agentul constatator nu a oferit răspunsuri Mai mult ca atât, cum au fost administrate și anexate la dosarul pornit în privința petiționarului, niște probe din alt dosar penal. Nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare și anexare a probelor, de cercetare a acestora etc. Ori, codul contravențional la art.425 alin.(2) menționează expres care probe sunt admisibile și cum acestea se administrează. Mai consideră că, fapta nu a fost individualizată. În afară de încheierile judecătorului de instrucție și mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Mai consideră că, fapta incriminată petiționarului este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator. Se mai menționează că, analizând procesul-verbal ce face obiectul prezentei cauze, sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale pe care ar fi săvârșit-o petiționarul. Potrivit descrierii faptei contravenționale, ultimul ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-1 neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu își exercite

drepturile electorale în cadrul alegerilor. Se mai atrage atenția asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.47[1] Codul contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase. Așadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravențională, este necesar ca fapt sa conțină elementele constitutive ale contravenției incriminate. Se mai afirmă că scopul contravenției de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susținătorului să își exercite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. în prezența oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.47[1] Codul contravențional. Accentuăm că scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective și nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești. În cazul de față, consideră că agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-și asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop. În raport cu acțiunile/inacțiunile petiționarului nu există obiectul material sau imaterial al infracțiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”. La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravențională atestă că nu s-a confirmat săvârșirea de către petiționar a faptei de corupere electorală pasivă. Coruperea electorală pasivă este o contravenție materială și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune. Prin urmare, reieșind din materialul contravențional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiționarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului..., fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia. Se mai invocă faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi declarat nul, inclusiv și din motivul că nu a fost constatat timpul săvârșirii contravenției. În speță, agentul constatator incriminează contravenientului că, acesta ar fi primit careva mesaje la numărul de telefon care conțineau sume de bani, mesaje parvenite la numărul său de telefon, iar conținutul acestora nu este cunoscut de agentul

constatator. Mai consideră că, din conținutul tuturor înscrisurilor anexate la cauza contravențională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiționarului, conțin textul despre careva sume de bani. În foaia intitulată „extras din fișier” este indicat doar mențiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conținutul mesajului. Respectiv, circumstanțele date, nu pot fi reținute ca o perioadă exactă a comiterii contravenției incriminate, or, invocarea că mesajele primite ar constitui momentul comiterii contravenției incriminate, în situația în care nu este cunoscut conținutul lor, nu poate fi reținut ca timpul săvârșirii contravenției. Un alt temei de admitere a contestației și anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție este faptul că, actele anexate la materialele cauzei, care ar fi fost obținute în cauza penală nr.2023970322 nu pot fi acceptate ca probe în cauza contravențională examinată, deoarece sunt date neadmise ca probe și nu există o autorizare conform prevederilor art.136 alin.(7) Codul de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr.202528000021.

4. Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-296/2025 din 15 septembrie 2025 a hotărât: 1) Contestația depusă de Bejan Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 107946 și deciziei de sancționare din 01.07.2025, întocmite în baza art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, se respinge ca neîntemeiată. 2) Se menține fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 107946 și decizia de sancționare din 01.07.2025, emisă în cauză contravențională, în privința lui Bejan Ion, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25 000 de lei. 3) La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original se vor substitui prin copie, iar originalele acestora se vor restitui Inspectoratului de Poliție Căușeni, pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenție.

5. Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către contravenientul Bejan Ion prin care se solicită admiterea recursului și dispunerea casării hotărârii Judecătoriei Căuşeni sediul Central din 15.09.2025 cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral.

6. Conform art.471 alin.(1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.* Deci, examinarea cauzei a avut loc în lipsa părților, în procedură scrisă. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, spețа deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu

acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe. Careva referințe nu au fost depuse de către părți.

7. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

8. Potrivit prevederilor art.473 alin.(1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

9. În speță, Colegiul penal reține că instanța de fond corect a adoptat soluția contestată în recurs. La cercetarea cazului de contravenție, instanța de fond corect a constatat că au fost probate faptele incriminate contravenientului Bejan Ion.

10. Potrivit art.47[1] alin.(1) Codul contravențional, *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.*

11. Astfel, Colegiul penal atestă că la data de 01.07.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție *****, Decenco Eduard, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 107946, potrivit căruia, în perioada 08.08.2024 – 14.10.2024, Bejan Ion a acceptat și a primit mijloace financiare care nu i se cuvin, prin transfer bancar prin aplicația PSB Bank în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în cadrul scrutinului electoral și Referendumul republican constituțional din toamna anului 2024. Prin decizia agentului constatator, Bejan Ion a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

12. Colegiul penal reiterează faptul că vinovăția lui Bejan Ion este confirmată prin: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 107946 din 01.07.2025; raportul privind înregistrarea contravenție din 23.06.2025; Copia extras privind primirea mesajelor în aplicația PSBank, instalată de către Bejan Ion; procesul-verbal de audiere a lui Bejan Ion din 01.07.2025, care a refuzat să facă careva declarații; copia încheierii și a mandatului judecătoresc Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 01.04.2025. Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc vinovăția lui Bejan Ion în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional.

13. Instanța de recurs reține că, prin actele prezentate este probat că persoana

vizată instalase aplicația respectivă (celelalte probe indică la posesorul numărului de telefonie mobilă și legalitatea măsurilor speciale de investigație). Este imposibil că neavînd instalată aplicația respectivă ca acest număr să apară în căutarea și analiza generată de aplicațiile informaționale.

14. În cauza Demirhan și alții contra Turciei, Curtea a constatat că abordarea categorică a instanțelor turce privind utilizarea aplicației criptate de mesagerie „ByLock" – în special că oricine a folosit aplicația putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenență la o organizație teroristă armată – a încălcat dreptul reclamanților la protecție efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării și pedepsei, precum și dreptul la un proces echitabil. Prin urmare, urmau a fi anexate, prezentate și alte probe care ar indica la acțiunea de pretindere, acceptare sau primire.

15. La caz, este stabilit (f.d.16) că Bejan Ion a primit 11 (unsprezece) sms-uri. Acest număr de sms-uri indică atît la faptul că a fost instalată aplicația respectivă, cît și faptul că au fost efectuate transferuri pe cont bancar. Această concluzie rezultă din caracteristicile funcționării aplicației și din caracteristicile tehnice a echipamentului (numărul de telefon și numărul de sms-uri este stabilit de echipament tehnic și este exclusă intervenirea în funcționarea acestuia (f.d.16)). Prin urmare, alegațiile invocate în contestație urmează a fi respinse, or, acestea în ansamblu nu constituie temei de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție cu încetarea procesului contravențional din motivul că, în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art.47[1] alin.(1) Codul contravențional.

16. Prima instanță corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

17. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

18. Colegiul penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt

dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

19. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe.

20. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior.

21. În conformitate cu prevederile art.473, art.474 Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul contravenientului Bejan Ion și menține hotărârea fără modificări hotărârea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) nr.5r-296/2025 din 15 septembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Bologan Ana

judecător Proca Mihail